

Sygn. akt XVI GC 3114/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Chała-Małkowska

Protokolant: Emil Ruciński

Po rozpoznaniu: w dniu 30 września 2015 roku w W.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko **T. K.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego T. K. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 492,81 (dwa tysiące czterysta szesnaście 02/100) złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10 grudnia 2013 roku, solidarnie z D. B., wobec którego o obowiązku zapłaty orzeczono prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydanym przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. XVI Wydział Gospodarczy z dnia 30 sierpnia 2013 roku, w sprawie o sygnaturze akt XVI GNc 5210/13;

II. w pozostałej części, w zakresie odsetek ustawowych od dnia 30 lipca 2013 roku do dnia 09 grudnia 2013 roku, powództwo oddała;

III. zasądza od pozwanego T. K. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 107 (sto siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 77 (siedemdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, solidarnie z D. B., wobec którego o obowiązku zapłaty orzeczono prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydanym przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. XVI Wydział Gospodarczy z dnia 30 sierpnia 2013 roku, w sprawie o sygnaturze akt XVI GNc 5210/13.

Sygn. akt XVI GC 3114/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 09 sierpnia 2013 r. powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła o zasądzenie od pozwanych solidarnie T. K., A. R., D. B. kwoty 492,81 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 30 lipca 2013 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanych solidarnie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, iż na mocy umowy przelewu wierzytelności nabyła od (...) sp. z o.o. w W. wierzytelność wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Wierzytelność została stwierdzona prawomocnym tytułem wykonawczym. Powódka wskazała, iż roszczenie znajdują swoją podstawę w subsydiarnej odpowiedzialności członków zarządu za zobowiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (pozew k. 3-6).

W dniu 30 sierpnia 2013 r. tutejszy Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym pod sygn. akt XVI GNc 5210/13, nakazując pozwanym zapłatę dochodzonej pozvem kwoty. Nakaz zapłaty uprawomocnił się w stosunku do pozwanego D. B. (nakaz zapłaty k. 44, zarządzenie k. 85).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym przez pozwanego T. K. w dniu 06 grudnia 2013 r. pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości, zażądał oddalenia powództwa oraz zasądzenia od powoda kosztów procesu według norm przepisanych, zarzucając nieprawidłowe oznaczenie strony pozwanej oraz odwołanie pozwanego z funkcji członka zarządu z dniem 17 maja 2005 r. W uzasadnieniu pozwany podniósł, że wobec złożenia rezygnacji z funkcji wiceprezesa zarządu (...) sp. z o.o. z powodów zdrowotnych, nie może ponosić odpowiedzialności za zobowiązania w/w spółki. Wskazał również, że o rezygnacji poinformował Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy XIX Wydział Gospodarczy KRS. Postanowieniem z dnia 30 maja 2005 r. wezwał (...) sp. z o.o. do złożenia wniosku o zmianę danych podmiotu w rejestrze przedsiębiorców wraz z załącznikiem dotyczącym zmiany w składzie organu uprawnionego do reprezentacji. Spółka dnia dzisiejszego nie podjęła kroków w celu wykreślenia pozwanego z rejestru. (k. 65-67).

Postanowieniem z dnia 21 maja 2015 r. wobec nieprawidłowego wykonania przez pełnomocnika powódki zarządzenia z dnia 31 lipca 2014 r. Sąd zawiesił postępowanie w stosunku do pozwanego A. R. na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. (postanowienie k. 100-101).

W replice na sprzeciw pozwanego powódka, w pismach z dnia 15 czerwca i 14 lipca 2015 r. wskazała, iż fakt złożenia przez pozwanego rezygnacji z funkcji nie zwalania tegoż z odpowiedzialności za niewykonanie zobowiązania spółki, bowiem relewantną dla powstania tej odpowiedzialności jest chwila powstania podstawy zobowiązania, a w czasie, kiedy zobowiązania powstały, pozwany był członkiem zarządu. Powódka zaznaczyła, iż pozwany nie wykazał istnienia żadnej przesłanki egzoneracyjnej wyłączającej jego odpowiedzialność, a dysponowanie przez powódkę postanowieniem o bezskuteczności egzekucji z majątku spółki stanowi wystarczającą podstawę dla wystąpienia z roszczeniem w stosunku do członków zarządu (pisma pełnomocnika powódki z dnia 15 czerwca (k. 108-111) i 14 lipca 2015 r. (k. 118-121).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nakazem zapłaty z dnia 24 stycznia 2005 r. wydanym w sprawie XIV GNc 7620/04 Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W., XIV Wydział Gospodarczy zobowiązał (...) sp. z o.o. w W. do zapłaty na rzecz (...) sp. z o.o. w W. kwoty 2 542,00 zł tytułem należności głównej wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30 grudnia 2003 r. oraz kwoty 50,90 zł tytułem kosztów procesu. Niniejszy nakaz zapłaty postanowieniem z dnia 06 kwietnia 2005 r. został zaopatrzony w klauzulę wykonalności. (**bezsporne**; poparte: nakaz zapłaty wraz z klauzulą wykonalności k. 30-31).

Egzekucja prowadzona przez Komornika Sądowego Rewiru XIX przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Śródmieścia w W. na podstawie wskazanego tytułu wykonawczego w sprawie KM (...) została umorzona postanowieniem z dnia 20 marca 2007 r. wobec bezskuteczności dalszej egzekucji. Egzekucja z rachunku bankowego okazała się częściowo skuteczna. Innych składników majątku dłużnika nie ustalono a wierzyciel ich nie wskazał. Wobec powyższego Komornik Sądowy umorzył postępowanie na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. Komornikowi Sądowemu udało się wyegzekwować kwotę 2 106,09 zł. Komornik sądowy ustalił koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 318,91 zł. Koszty te poniósł dłużnik. (**bezsporne**; poparte: postanowienie Komornika Sądowego k. 32)

W dniu 10 grudnia 2012 r. (...) sp. z o.o. w W. zawarła z (...) sp. z o.o. w W., umowę przelewu wierzytelności nr (...), której przedmiotem była wierzytelność określona w załączniku do umowy, przysługująca (...) sp. z o.o. w W. wobec (...) sp. z o.o. w W. (**bezsporne**; poparte: umowa przelewu wierzytelności k. 25-27, załącznik do umowy k. 28-29).

W czasie powstania zobowiązań członkiem zarządu (...) sp. z o.o. w W. był T. K.. W dniu 17 maja 2005 r. T. K. poinformował Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy XIX Wydział Gospodarczy KRS, iż ze względów zdrowotnych rezygnuje z pełnienia funkcji członka zarządu (...) sp. z o.o. w W.. Jednocześnie zwrócił się z wnioskiem o dokonanie odpowiedniej zmiany w rejestrze. Postanowieniem z dnia 30 maja 2005 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy XIX

Wydział Gospodarczy KRS w sprawie o sygn. Wa XIX Ns-Rej. KRS (...) wszczął z urzędu postępowanie o złożenie przez (...) sp. z o.o. w W. wniosku o zmianę danych podmiotu w rejestrze przedsiębiorców oraz wezwał w/w spółkę do złożenia takiego wniosku, w terminie 7 dni od daty doręczenia postanowienia pod rygorem wymierzenia grzywny przewidzianej w przepisach k.p.c. Spółka nie dopełniła nałożonego na niej obowiązku. (**bezsporne**; poparte: pismo pozwanego z dnia 17 maja 2005 r. k. 68, postanowienie k. 69, odpis pełny (...) sp. z o.o. k. 21-24).

(...) sp. z o.o. w W. skierowała do T. K. ostateczne wezwanie do zapłaty kwoty 492,81 zł na podstawie art. 299 k.s.h. wobec bezskutecznej egzekucji z majątku (...) sp. z o.o. w W.. Wezwanie zostało skierowane na adres siedziby dłużnej spółki ujawniony w rejestrze KRS (dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty k. 34-35).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedstawionych przez strony, które nie były kwestionowane, a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu. Dokumenty te uznał za wiarygodne i stanowiące podstawę ustaleń faktycznych Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Powódka wywodzi swoje roszczenie z umowy przelewu wierzytelności zawartej z (...) sp. z o.o. w W., a zatem na podstawie art. 509 k.c. W związku z tym istnienie, wysokość i wymagalność roszczenia objętego pozwem zależało od istnienia, wysokości i wymagalności wierzytelności przysługującej cedentowi. Powyższe okoliczności zostały wykazane przez powódkę poprzez załączony do pozwu nakaz zapłaty z dnia 24 stycznia 2005 r. wydanym w sprawie XIV GNc 7620/04 przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W., XIV Wydział Gospodarczy, w którym zobowiązał (...) sp. z o.o. w W. do zapłaty na rzecz (...) sp. z o.o. w W. kwoty 2 542,00 zł tytułem należności głównej wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30 grudnia 2003 r. oraz kwoty 50,90 zł tytułem kosztów procesu. Przedmiotowy nakaz został zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 06 kwietnia 2015 r. Wskazać należy, że Sąd wydając na rzecz pierwotnego wierzyciela nakaz zapłaty uznał za wymagalne zobowiązania dłużnej spółki. Wobec powyższego w przekonaniu Sądu powódka wykazała wysokość i wymagalność dochodzonego roszczenia. Powódka załączyła do pozwu umowę przelewu wierzytelności dochodzonej pozwem. Nie budziło wątpliwości, że powyższa umowa została skutecznie zawarta i dotyczyło istniejącego roszczenia wobec dłużnej spółki.

Powódka w niniejszej sprawie korzysta z trybu subsydiarnego zaspokojenia zobowiązania, który ustanawia art. 299 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, dalej: k.s.h.). Zgodnie z brzmieniem wskazanego przepisu, jeżeli egzekucja przeciwko spółce z ograniczoną odpowiedzialnością okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za zobowiązania spółki.

Przesłankami odpowiedzialności przewidzianej w art. 299 § 1 k.s.h. są istnienie określonego zobowiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w czasie, w którym dana osoba była członkiem zarządu spółki (a więc niepowstałego później) oraz bezskuteczność egzekucji tego zobowiązania przeciwko spółce, czy to w czasie pozostawania przez tę osobę członkiem zarządu, czy to już po jej odwołaniu z zarządu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2011 r., II CSK 571/10, LEX nr 847124).

W zakresie wykazania powyższych okoliczności obowiązują ogólne reguły rozkładu ciężaru dowodu. Stosownie do art. 6 k.c. ciężar ich udowodnienia spoczywa na powodzie, gdyż to on wywodzi z nich skutki prawne w postaci odpowiedzialności członków zarządu za zobowiązania spółki.

Przepis art. 299 k.s.h. nie określa odpowiedzialności członków zarządu jako odpowiedzialności za dług spółki czy za niespełnione świadczenia wynikające z zobowiązania spółki, lecz jako odpowiedzialność „za zobowiązania” spółki. Oznacza to, że stosownie do wymienionego przepisu odpowiedzialność ponoszą osoby będące członkami zarządu spółki w czasie istnienia zobowiązania, a ściślej rzecz ujmując – w czasie istnienia podstawy tego zobowiązania. Objęcie odpowiedzialnością danego członka zarządu wszystkich zobowiązań spółki, których podstawa istnieje w czasie sprawowania przez niego funkcji, a więc także zobowiązań jeszcze wtedy niewymagalnych, jest uzasadnione tym, że ogłoszenie upadłości, o które członek zarządu powinien wystąpić w celu przeciwdziałania bezskuteczności egzekucji, spowodowałoby wymagalność także zobowiązań niemających dotychczas takiej cechy (art. 91 Prawa upadłościowego

i naprawczego, tak uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2008 r., III CZP 143/07, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2010 r., V CSK 248/09). Zgodnie z innym zapatrywaniem członek zarządu ponosi odpowiedzialność za zobowiązania spółki istniejące w czasie pełnienia przez niego funkcji, o ile w tym czasie wystąpiły przesłanki upadłości, a nie zgłoszono wniosku o jej ogłoszenie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2010 r., V CSK 172/10, LEX nr 677904, wyrok SN z dnia 15 czerwca 2011 r., V CSK 347/10).

Powód wykazał istnienie wierzytelności w stosunku do (...) sp. z o.o. w W. oraz bezskuteczność egzekucji tej wierzytelności. Okoliczności te wynikają z przedłożonych przez powódkę dokumentów w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. XIV Wydziału Gospodarczego z dnia 24 stycznia 2005 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nadaną postanowieniem z dnia 06 kwietnia 2005 r. oraz postanowieniem z dnia 20 marca 2007 r. Komornika Sądowego Rewiru XIX przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Śródmieścia w W. umarzającego postępowanie w sprawie KM (...) wobec bezskuteczności dalszej egzekucji. Egzekucja z rachunku bankowego okazała się częściowo skuteczna. Komornikowi Sądowemu udało się wyegzekwować kwotę 2 106,09 zł. Już w tym miejscu zaznaczyć należy, iż w postępowaniu z art. 299 k.s.h. wierzyciel winien legitymować się tytułem egzekucyjnym przeciwko Spółce, zaś dłużnik nie może bronić się zarzutami nieistnienia długu przeciwko Spółce. O ich istnieniu i wysokości decyduje i przesądza tytuł wykonawczy, którym legitymuje się powód w niniejszym postępowaniu.

Odpowiedzialność członków zarządu jest odpowiedzialnością ustawową i wynika bezpośrednio z art. 299 k.s.h., ale jest to odpowiedzialność subsydiarna, gdyż uzupełnia ona odpowiedzialność spółki w ten sposób, że gdy egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, dopiero wówczas można sięgnąć do majątku członków zarządu. Posiłkowy charakter odpowiedzialności oznacza też, że nie można zaspokoić się z majątku członków zarządu, jeżeli nie wykorzystano drogi sięgnięcia do majątku spółki i egzekucja w rzeczywistości nie była bezskuteczna (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2003 r., I CK 160/02, „Monitor Prawniczy” 2003, nr 23, s. (...) i n. oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 września 2005 r., V CK 129/05, „Monitor Prawniczy” 2005, nr 20, s. 972). Ustalenie przewidzianej w art. 299 § 1 k.s.h. przesłanki bezskuteczności egzekucji może nastąpić na podstawie każdego dowodu, z którego wynika, że spółka nie ma majątku pozwalającego na zaspokojenie wierzyciela (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2003 r., V CKN 416/01, OSNC 2004, nr 7-8, poz. 129). Wystarczającym środkiem dowodowym, za pomocą którego wierzyciel może wykazać bezskuteczność egzekucji z majątku spółki przysługującej mu wierzytelności jest niewątpliwie postanowienie komornika o umorzeniu postępowania (art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c.). Dokument ten stwierdza bowiem, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2011 r., IV CSK 335/10, Biul. SN 2011, nr 4, poz. 10).

Postępowanie egzekucyjne, wszczęte przeciwko (...) sp. z o.o. w W., zostało umorzone postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Śródmieścia w W. postanowieniem z dnia 20 marca 2007 r. wobec stwierdzenia bezskuteczności dalszej egzekucji. Powyższe spełnia przesłanki pojęcia bezskuteczności egzekucji, pod którym należy rozumieć przede wszystkim sytuację, w której prawnie zorganizowane działania organów egzekucyjnych, mające na celu zadośćuczynienie interesom wierzyciela (wierzycieli), które znalazły odzwierciedlenie w tytule wykonawczym, nie doprowadziły do spełnienia świadczenia przez dłużnika.

Należy zatem uznać, iż przesłanka bezskuteczności egzekucji zobowiązania z majątku spółki została spełniona. Pozwany nie kwestionował niewykazania przez powódkę tej okoliczności. Nadto nie powołał choćby jednego składnika majątku, jakim Spółka dysponuje i z którego Komornik mógłby prowadzić egzekucję. Nie dostarczył materiału dowodowego uprawniającego do możliwości wyposażenia majątku spółki w aktywa, które w sposób łatwościągalny mogłyby stanowić zaspokojenie dla roszczeń wierzyciela. W tym zakresie Sąd podziela zapatrywanie wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2009 r. (V CSK 460/08), w którym SN stwierdził, iż „wymaganie bezskuteczności egzekucji do całego majątku spółki z o.o. nie może być rozumiane schematycznie; nie ma potrzeby kierowania egzekucji do tych składników majątku spółki, z których uzyskanie zaspokojenia jest w istniejących okolicznościach faktycznych nierealne”.

Okolicznością zwalniającą pozwanego z odpowiedzialnością za zobowiązania Spółki nie jest również fakt jego oświadczenie o rezygnacji z funkcji członka zarządu z dnia 17 maja 2005 r. Odpowiedzialność związana z

bezskutecznością egzekucji określonego zobowiązania w stosunku do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ponoszą osoby będące jej członkami zarządu **w czasie istnienia zobowiązania** (w. SN z dnia 28 lutego 2008 r., III CZP 143/07). Decydująca jest zatem data powstania zobowiązania a nie nawet jego wymagalność. Bezsporne jest natomiast w sprawie, iż pozwany pełnił funkcję Prezesa Zarządu na pewno od dnia 06 stycznia 2003 r. W tym czasie powstały zobowiązania (...) sp. z o.o. w W. w stosunku do pierwotnego wierzyciela, których wysokość została potwierdzona nakazu zapłaty Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. XIV Wydziału Gospodarczego z dnia 24 stycznia 2005 r. (wskazana data wymagalności roszczeń 30 grudnia 2003 roku k. 30). Zatem bez znaczenia pozostaje data 17 maja 2005 roku – złożenia oświadczenia o rezygnacji z funkcji członka zarządu Spółki. Do tego czasu powstały bowiem zobowiązania wynikające z załączonego przez powoda tytułu wykonawczego.

Przedstawiona analiza stanu faktycznego uzasadnia przypisanie członkowi zarządu T. K. odpowiedzialności za zobowiązania spółki (...) sp. z o.o. w W. na podstawie art. 299 k.s.h. Przedstawivszy tytuł egzekucyjny w postaci nakazu zapłaty powódka wykazał fakt istnienia wierzytelności oraz jej wysokość. Spełniona została także przesłanka sprawowania funkcji członka zarządu w określonym czasie. Konkluzja ta jest zasadna zarówno w myśl koncepcji zakładającej, iż relewantnym dla oceny istnienia odpowiedzialności członka zarządu jest związek czasowy między momentem powstania zobowiązania a pełnieniem przez niego tej funkcji, jak i w oparciu o założenie, zgodnie z którym odpowiedzialnością członka zarządu są objęte zobowiązania wymagalne w chwili zaistnienia przesłanek ogłoszenia upadłości ukonstytuowanych art. 11 prawa upadłościowego i naprawczego. Wykazanie tych okoliczności tj. braku niewypłacalności Spółki w czasie pełnienia przez nich funkcji członków zarządu, spoczywa natomiast na pozwanych. Pozwany nie wykazał w niniejszym postępowaniu żadnej okoliczności wyłączającej jego odpowiedzialność za zobowiązania Spółki. Pozwany wskazał jedynie, że wobec rezygnacji z funkcji członka zarządu nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania spółki. Nie ma to żadnego znaczenia w sprawie, bowiem jak już wskazano w czasie powstania zobowiązania pełnił funkcję wiceprezesa zarządu.

Zgodnie z art. 455 k.p.c. dłużnik jest zobowiązany do zapłaty na żądanie wierzyciela zobowiązania bezterminowego. Poprzez wezwanie następuje przekształcenie zobowiązania bezterminowego w terminowe. Powódka wzywała pozwanego do zapłaty przed procesem. Wezwania kierowało na adres siedziby (...) sp. z o.o. w W. ujawniony w KRS. Nie załączyła jednak zwrotnego potwierdzenia odbioru powyższego odbioru przez pozwanego. Sam pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wskazał, że o roszczeniu dowiedział się z treści pozwu. Wobec powyższego, to doręczenie odpisu pozwu wraz z nakazem zapłaty należy potraktować jako wezwanie do zapłaty, przyznając jeszcze czas 14 dni na dobrowolne spełnienie świadczenia. Doręczenie to nastąpiło w dniu 25 listopada 2013 r. (k. 64) + 14 dni – termin na spełnienie świadczenia przypadł na dzień 09 grudnia 2013 r. Odsetki za opóźnienie należą się zatem od dnia następnego czyli 10 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty. W zakresie pozostałej części odsetek, Sąd powództwo oddalił.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. statuującym zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, oraz § 6 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.). Z racji tego, iż powód jedynie nieznacznie uległ żądaniu pozwu, w zakresie części odsetek, co nie miało wpływu na wartość przedmiotu sporu, Sąd obciążył kosztami procesu w całości stronę przegrywającą czyli pozwanego. Sąd zasądził od pozwanego T. K., solidarnie z pozwanym D. B. na rzecz powódki koszty procesu w wysokości 107 zł w tym 77 zł kosztów zastępstwa procesowego. Na koszty procesu poniesione przez powódkę składa się opłata od pozwu w kwocie 30 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powódki ustalone na kwotę 60 zł na podstawie § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) wraz z kwotą 17 zł kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W związku z powyższym, orzeczono jak w sentencji wyroku.